

น้ำป่ามาแล้ว

สมพร ชินโนรส*

วันที่ 3-4 ตุลาคม 2552 พวกเราวางแผนว่าจะไปเดินป่าที่เขาใหญ่ 10 หรือหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ 10 (น้ำตกตะคร้อ) โดยจะไปเที่ยวที่น้ำตกฟองสบู่อีกครั้งตาม ก่อนเดินทาง 2-3 วัน มีพายุไต้ฝุ่นชื่อกิสนาพัดผ่านประเทศฟิลิปปินส์ เวียดนาม และพายุไต้ฝุ่นกิสนาลดความเร็วของลมลงกลายเป็นพายุดีเปรสชันเมื่อพัดผ่านประเทศไทย ผลที่ตามมาคือ ฝนตก

เอ! พวกเราจะได้ไปเที่ยวน้ำตกฟองสบู่อะไรไม่หนอ เมื่อโทรถามเจ้าหน้าที่เขาบอกว่าทางไปน้ำตกฟองสบู่ออกไปทางน้ำป่า 1 แห่ง เขากล่าวว่ามีน้ำมากจนพาพวกเราข้ามไม่ได้ เขาจึงอยากให้พวกเราไปน้ำตกตาชมน้ำ และสุดท้ายเขาก็ขอให้พวกเราไปลานสาวก

ไม่เป็นไรละ ไปที่ไหนก็ได้ขอให้พวกเราได้เดินป่าได้อาบน้ำในป่า และได้ใช้ชีวิตที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติในช่วงเวลา 2 วันกับ 1 คืน เพียงเท่านั้นก็บรรลุวัตถุประสงค์แล้ว

เที่ยวป่าหน้าฝนนี่ดีนะะ ต้นไม้ใบหญ้ามีสีเขียวช่อ่ม หญ้าคาที่เจริญงอกงามสูงท่วมหัว เวลาเดินผ่านดงหญ้าคา ผู้เขียนจะยกมือขึ้นสูงเหนือศีรษะ เพื่อบังแดดไม่ให้ถูกหญ้าคาบาด พร้อมกับเดินอย่างใจจดใจจ่อไปที่ลางัว เนื่องจากทางเดินในป่าหญ้านั้นแคบมาก ถ้าเดินไม่ระวังอาจหกล้มได้ เพราะต้นหญ้าคาที่ล้มเกี่ยวเท้า นอกจากนั้น เวลาเดินก็ต้องคอยมองหลังของคนข้างหน้าไว้ให้ดี หากเดินช้าอาจมองไม่เห็นคนข้างหน้าและทำให้หลงทางได้

ทางไปลานสาวกยาวประมาณ 4 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง พวกเราจึงมารับประทานอาหารกลางวันที่ลานสาวกซึ่งเป็นลานโล่ง

เบื้องหน้าเป็นลำน้ำใสสะอาดที่ไหลผ่านเกาะแก่ง มีน้ำตกท่าเวลาผ่านแก่ง พวกเราบางคนรีบเดินลงไปริมน้ำ วกน้ำมาล้างหน้าล้างตา และบางคนก็ลงไปเล่นน้ำ

ที่ลานสาวกก็มีแอ่งน้ำให้เล่นมากมาย บางแอ่งกว้างพอให้พวกเราบางคนฝึกว่ายน้ำ น้ำที่ใสจนมองเห็นหินหรือทรายที่อยู่เบื้องล่าง น้ำเย็นสบาย เมื่อลงแช่น้ำแล้วก็ชื่นใจ ผ่อนคลายและสบายใจ เป็นความสบายใจที่ทำให้พวกเราบางคนหลงเสน่ห์ของที่นี่ และหาโอกาสมาเที่ยวบ่อยๆ

อาบน้ำแล้วก็พากันผูกเปลและกางเต็นท์ มีลานกว้างให้พวกเรากางเต็นท์ รวมทั้งมีต้นไม้มากมายให้พวกเราใช้ผูกเปล ผูกเปลเสร็จแล้วก็ต้องกางผ้าฝ้ายกันน้ำค้างหรือกันฝนด้วยนะะ

เย็นแล้วพวกเราล้อมวงรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน เมนูเย็นนี้คือ ไข่เจียว ผัดบวบใส่ไข่และกุ้งแห้ง ปลาข้าวสารทอด ซี่โครงหมูทอด ผัดเผ็ดหอยแมลงภู่ และน้ำพริกรับประทานกับหน่อไม้เผา

คนนำทางตัดยอดอ่อนของต้นไผ่ปล้อง และนำยอดอ่อนนั้นไปเผาไฟจนสุก ลอกเปลือกของหน่อไม้ออกจะได้หน่อไม้สี่เหลี่ยมตรงผิวมีรอยไหม้เป็นหย่อมๆ

ยอดของหน่อไม้ไผ่ปล้องนั้นกลวง ผิดจากหน่อไม้ทั่วไปซึ่งมีลักษณะเป็นท่อนตัน ผู้เขียนถามคนนำทางว่าทำไมถึงต้องตัดยอดของหน่อไม้ไผ่ปล้องมากิน คนนำทางบอกว่าเมื่อได้ยอดไผ่ปล้องมาแล้วต้องนำยอดไผ่ปล้องนั้นไปเผาไฟ ซึ่งใช้เวลาในการเผาไม่นานยอดไผ่ปล้องนั้นก็สุก และนำไปรับประทานได้ ยอดไผ่ปล้องที่เผาแล้วมีรสหวาน สามารถนำเอาไปประกอบอาหารได้หลายอย่าง เช่น จิ้มน้ำพริก ผัดใส่ไข่และอื่น ๆ

*รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ

น้ำปามาแล้ว

อาหารควาผ่านไปแล้ว ตามด้วยอาหารหวาน คือ ถั่วเขียวต้มน้ำตาล หลังจากนั้นเป็นรายการตามอัธยาศัย บางคนตั้งวงคุย บางคนรวมกลุ่มนอนดูดาว และบางคนขอตัวไปนอน

อากาศตอนหัวค่ำค่อนข้างร้อน ตกตึกอากาศเย็นลง ต้องเอาเสื้อแขนยาวมาใส่ คืนนี้ได้ยินเสียงฟ้าร้องมาแต่ไกลๆ แต่ตรงบริเวณที่พวกเราพักไม่มีฝนตก

เช้าแล้วผู้เขียนลุกไปทำธุระส่วนตัวที่ชายป่า ป่าแถวนี้สมบูรณ์มากสองข้างทางมีน้ำตกลึกๆ ไหลลงมา

ผู้เขียนเดินสำรวจสถานที่รอบๆ ลานสาวก็ ตรงลานหินบริเวณที่ชุ่มน้ำมีต้นสร้อยสุวรรณากำลังออกดอกสีเหลือง เหนือขึ้นไปก็ชายป่าตรงลานหินที่มีดินอยู่บ้าง และเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำมีต้นหงอนนาคขึ้นเป็นดง ต้นหงอนนาคออกดอกเป็นช่อยาว แต่ละช่อมีดอกบานและดอกตูม ดอกบานมีลักษณะกลมคล้ายกับดอกกล้วยไม้ในตระกูลฟาแลนนอปซิส ดอกหงอนนาคมีสีม่วงอมฟ้า เท่าที่เห็นในขณะนั้นดอกหงอนนาคทุกดอกต่างมีหยาดน้ำค้าง ค้างอยู่

เนื่องจากบริเวณนั้นมีลานหินกว้างอยู่มากมาย ผู้เขียนจึงเลือกเอนตัวลงนอนบนลานหินแห่งหนึ่งนอนแล้วก็รู้สึกถึงความแข็งของหิน หลังจากนั้นผู้เขียนก็กวาดสายตามองทิวทัศน์รอบกาย เบื้องหน้าเป็นป่าที่สมบูรณ์ มีต้นไม้และต้นไม้ใหญ่ เบื้องบนเป็นท้องฟ้ากว้างใหญ่ นานๆ มีนกกระพือปีกบินผ่านไป

บรรยากาศรอบกายช่างสบายเสียนี้กระไร ได้ยินเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงดังซู่ซ่าของสายน้ำไหล เสียงร้องของแมลง และเสียงลมพัดมาเบาๆ

หลังอาหารเช้าพวกเราลงไปเล่นน้ำอีกครั้งหนึ่ง อุณหภูมิของน้ำเย็นกำลังดี นานๆ มีปลาตัวเล็กๆ มาตอที่ขาและเท้า คนว่ายน้ำไม่เป็นหัดว่ายน้ำ โดยมีคนว่ายน้ำเป็นช่วยสอนให้ ผู้เขียนเล่นน้ำและแช่น้ำอยู่นาน มันสบายค่ะ และมีความรู้สึกไม่อยากขึ้นจากน้ำเลย

และแล้วก็ถึงเวลาที่พวกเราจะต้องอำลาลานสาวที่ฝนเริ่มตกปรำๆ พวกเราจึงเอาเสื้อฝนมาสวมคลุมลงบนเป้ เมื่อมองไกลๆ พวกเราทุกคนคล้ายกับหญิงสาว

หลังค่อม พวกเราเดินเรียงหนึ่งตามกันมา ฝนตกหนักขึ้นเรื่อยๆ สายฝนตกกระทบเสื้อฝนได้ยินเสียงดังเปาะเปาะ พวกเราเดินย่ำน้ำฝนมาตามทางเดิน น้ำฝนไหลมารวมกันพร้อมกับชะเอาใบไม้แห้งและดินมารวมกัน ทางเดินบางแห่งน้ำไหลแรงมากและน้ำมีสีน้ำตาล

แม้ว่าฝนจะตกหนัก แต่พวกเราก็ยังคงตั้งหน้าตั้งตาเดิน ขณะเดินผ่านทุ่งหญ้าคาผู้เขียนได้ยินเสียงฟ้าร้อง เอ! ฟ้าจะผ่าเราหรือไม่หนอ ตัวเราเป็นสายล่อฟ้าไหม ผู้เขียนไม่ได้สวมนาฬิกาข้อมือ แต่มีโทรศัพท์มือถือ 1 เครื่องอยู่ในกระเป๋ากล่อง โทรศัพท์มือถือเป็นตัวนำไฟฟ้าหรือไม่

พวกเราเดินมาถึงลำธารสายหนึ่ง เมื่อวาน น้ำในลำธารยังใสและลึกประมาณครึ่งร่อง แต่วันนี้ในลำธารมีสีน้ำตาลเข้มและขุ่นข้น น้ำไหลแรงทะลักไล่กันลงมาและระดับน้ำสูงเหนือเข่า น้ำปามาแล้วหรือ ใช่แล้วค่ะ น้ำปามาแล้ว และพวกเราต้องเดินข้ามลำธารที่มีน้ำป่าไหลหลังลงมา

คนนำทางจัดแจงควักเอาเชือกเส้นหนึ่งออกมาจากเป้ประจำกาย เขาผูกปลายเชือกข้างหนึ่งเข้ากับต้นไม้ต้นหนึ่งที่ขึ้นอยู่ริมลำธาร และผูกปลายเชือกอีกข้างหนึ่งเข้ากับต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ริมลำธารฝั่งตรงข้าม หลังจากนั้นจึงให้พวกเราเดินข้ามลำธารโดยให้พวกเราเอามือทั้ง 2 ข้างจับเชือกไว้ พร้อมกับก้าวเดินอย่างช้าๆ แต่มันคงระหว่างเดินผ่านสายน้ำที่เชี่ยวกราก ถ้าไม่มีคนนำทางที่แข็งแรงคอยช่วยจับไว้ สงสัยพวกเราบางคนอาจจะหลุดลอยไปตามสายน้ำก็เป็นได้

เฮ้อ! ถึงฝั่งเสียที

พวกเราต้องเดินข้ามลำธารที่มีสายน้ำที่เชี่ยวกรากนี้รวม 2 แห่ง ลำธารแห่งที่ 2 กว้างไม่มากจึงไม่ต้องใช้เชือกช่วย ลำธารแห่งสุดท้ายสายน้ำสูงเหนือเข่าขึ้นไม่มาก แต่หินบางก้อนมีตะไคร่น้ำเกาะอยู่จึงทำให้ลื่น บริเวณนี้ผู้เขียนไม่ลื่น แต่เดินทรุดลงไปในช่วงว่างระหว่างหิน ผู้เขียนรีบยกตัวขึ้นโดยเร็ว เพราะกลัวเป้และของในเป้ เช่น กล้องถ่ายรูป จะเปียกน้ำ

สมพร ชินโนรส

เดินทางในป่าท่ามกลางฝนตกหนัก ถ้าไม่กลัว
เรื่องฟ้าผ่าแล้วละก็ถือว่าเป็นการเดินป่าที่ดี เนื่องจาก
มีฝนตกเปาะแปะ อากาศเย็นสบาย บรรยากาศรอบ
กายสดชื่น ฝนตกช่วยชะล้างใบไม้ให้สะอาด เมื่อมีแสงส่อง
ลงมากกระทบกับใบไม้จะเห็นใบไม้นั้นมีประกายวาววับ

สุดท้ายพวกเรา ก็มาถึงหน่วยจัดการต้นน้ำโดย
สวัสดิภาพ ผู้เขียนถามน้องใหม่ที่ไปด้วยว่ารู้สึกอย่างไร
กับการเดินป่าครั้งนี้ เขาบอกว่าตื่นเต้นดีค่ะ

สวัสดิ์ค่ะ

